

Bata János

Világok határán

A hetvenéves Hódi Sándornak

Az ég fele kék,
mögötte a sötétség
még a szürke felhők
között rejtőzik.

A légben vadludak
húznak hosszú
ékeket,
rikoltásuk utamon kísér.

A temetőben a sírok
katonás rendben:
közöttük a sorban:
apámé, anyámé.

A köd lassan betölti
a fák közét,
a csöndben két őzbek
a Kálvária kőkeresztjeinél

a fagyos föld felett
füvet keres.
Szemük az ezüstös fényben
egy pillanatra fölizzik.

Nincs szó, nincs hang,
csak a csönd és a köd,
és az őr, ki világok határán
dermedten áll.